

י'כט

[כ' כסלו, ה'תשל"א]

מש"כ כת"ר בההדרן לע"ז: נדבר בזה (בתור המשך וסיום) בש"ק שלאחרי החג. והנקודה (השייכת למכ' כת"ר):

(א) כל פרט בלי הלכה שבש"ס (ובמילא — גם בסיפור הלכתי) צ"ל בזה לימוד בהלכה זו — דאלה"כ לא הי' מובא. וזהו יסוד ההדרן.

(ב) הפי' דקאי כאן משום בישולי עכו"ם — אצ"ל מפורש בפוסקים (כי אינם מפרשי הש"ס) ולפס"ד — הרי אין נפק"מ (כ"א שלהפוסקים דאין איסור בלועה בביש"ע — קאי כאן שהי' בעין).

(ג) דאתרוג (מטוגן עיין שבת קח, ב) עולה על שולחן מלכים — הרי מפורש דשבור מלכא אייתי לקמי'.

י'ל

[כ"ג כסלו, ה'תשל"א]

קראתי בהתענינות את נאומה המוצלח.

י'כט

האגרת היא אל מו"ה אפרים אליעזר הכהן יאָלעס, ונכתבה על גליון המכתב מיום כ"ף כסלו ה'תשל"א. אגרות נוספות אליו — לעיל חכ"ג אגרת ח'תשס, ובהנסמן בהערות שם. לקמן אגרת י'עג. י'ריב.

בההדרן לע"ז: בעת ההתוועדות די"ט כסלו שנה זו נתבאר בהעובדא דמר יהודה ובאטי בר טובי דהוו יתבי קמי שבור מלכא כו'. ונתבאר בהשיחה (שיחות קודש תשל"א ע' 277) שבעובדא הנ"ל האיסור הי' משום בשולי עכו"ם. ושאל הנ"ל שמתוך דברי הפוסקים מבואר שהאיסור הוא מצד גיעולי נכרים. ראה גם לקמן אגרת י'לג (ע' מט).

בש"ק שלאחרי החג: ש"פ מקץ שנה זו (שיחות קודש תשל"א ח"א ע' 356 ואילך).

ההדרן הוגה לאחר זמן ע"י כ"ק אדמו"ר ונדפס בלקו"ש חי"ט ע' 30 ואילך.

בביש"ע: = בבישולי עכו"ם.